

dobra dirigenta prof. Josipa Jerkovića, ostavili su veoma povoljan dojam i želju da se češće čuju i u Đakovu, i u Slavoniji izvan njihova Broda.

Svjetlana Paljušević očito dobro poznaje orgulje svoje katedrale, također tehniku sviranja i ima dobru opću glazbenu naobrazbu. I njoj nedostaju češći koncertni nastupi, što će uz razumijevanje Đakovačkih vezova očito steći. Dodajmo još da je koncert bio dobro posjećen.

A. R.

GLAZBENI ŽIVOT U OSIJEKU U DRUGOM DIJELU SEZONE 1980/81.

Od početka kalendarske godine 1981. pa do ljetnog »zatišja« koncertna sezona u Osijeku imala je daljnjih šest koncerata u pretplati, pa kad tome dodamo nastup Bečkih komornih solista za odrasle i za Muzičku omladinu, još neke koncerte za mlade ljubitelje glazbe i uobičajene nastupe učenika Muzičke škole »Franjo Kuhač« — proizlazi da je i ova sezona uspješno završena.

To prije, što u glazbene doživljaje valja pribrojiti i Memorial »Franjo Krežma« (o čemu smo već pisali), deseti Festival tamburaške glazbe Jugoslavije i, dakako, redovnu djelatnost glazbene grane osječkoga Hrvatskog narodnog kazališta.

Redovnu sezonu u novoj je godini otpočeo duo Tonko Ninić — Darko Petrinjak (violina i gitara) izvodeći šest sonata Nicola Paganinija. Poznati Ninićev temperament, uigranost dua i vjerno tumačenje autorovih zamisli, a također blještavost Paganinijevih glazbenih misli — ostavili su vrlo povoljan dojam na ne dovoljno popunjenu dvoranu. Taj koncert bio je 12. siječnja 1981.

Već 9. veljače bio je drugi: prvi koncertni nastup pred »svojom« publikom imala je solistica Opere HNK Osijek, Olga Vulić. Program je vrlo dobro odabrala: značajne autore, ali s nešto manje zahtjevnim skladbama, što je najbolji put za mlade pjevače. U prve dijelu koncerta pjevala je djela najistaknutijih njemačkih skladatelja tog žanra: Schuberta, Brahmsa i Huga Wolfa (istaknimo impresivno tumačenu Goethe-Wolfovnu pjesmu *Anakreons Grab*), u drugome dijelu našega autora Milana Prebände i vrlo snažno tumačeni ciklus M. Musorgskog *Dječja sobica*. Klavirsku pratnju dao je Osječanin Teodor Sobović.

Početkom ožujka (2. III.) prvi put je gostovao u Osijeku klarinetist iz Novog Sada Nikola Srdić, uz klavirsku pratnju Nade Kolundžije. Mladi, ali već poznati klarinetist izvodio je djela C. Widora, Saint-Saënsa, G. Meistera, Poulencsa, svog profesora Bruna Bruna i A. Obradovića. Gast se predstavio kao umjetnik izvanredne tehnike, poleta i sklonosti modernijim skladbama, koje su mu posebno uspjele.

Krajem istog mjeseca (23. ožujka) gostovao je proslavljeni naš i veoma popularni ansambl *Zagrebački solisti*, uz dva duhačka solista, oboje iz Ljubljane: flautistice Irene Grafenauer i trubača Stanka Arnolda. Oni su izveli po jedan Telemannov koncert za svoje instrumente: za trubu i gudače u D-duru i za flautu i gudače u a-molu. Stanko Arnold nastupio je u Osijeku prvi put i ostavio vrlo dobar dojam, dok je Irena Grafenauer gostovala već drugi put i pokazala znatan napredak, pogotovo u interpretativnom smislu, od svog prvog koncerta. Zagrebački solisti izveli su još po jednu skladbu Frana Parača, Josefa Suka i Dimitrija Šostakovića, a u dodatku po jedno manje djelo Bartóka i Mozarta.

Sovjetski pijanist Mihail Pletnjov koncertirao je 9. travnja. Izvodio je djela što se nalaze na standardnim programima (J. S. Bach, Scarlatti, Beethoven, Prokofjev i Čajkovski, u dodatku), ali na nestandardan način. Pletnjovljevo traganje za novim mogućnostima izražajnosti daje mu velike prednosti, ali ga dovodi i u opasne situacije. Veći dio njegova programa oduševio je slušatelje (posebice Prokofjev), ali

eksperimentiranje može postati samo sebi svrhom, a tome se u Beethovenovoj *Sonati u F-duru op. 10 br. 2* gost opasno približio.

Službena sezona završena je neobično impresivno: gostovanjem 13. svibnja *Slovačke filharmonije*, sa zborom i orkestrom, uz glazbeno vodstvo dirigenta *Libora Peška*. Gosti su u župnoj crkvi sv. Petra i Pavla izveli *Dvořakovu Stabat mater za sole, zbor i orkestar op. 58*. Bila je to nezaboravna izvedba, stilski tako pouzdana i autentična, kao što to mogu samo zemljaci autora, kad su još k tome ozbiljni umjetnici. A to zacijelo jesu i dirigent i solisti (Magdalena Hajóssyova, sopran, Vera Soukopova, mezzosopran, najkompletnija umjetnica među gostima, zatim tenor Vojtech Kociam i bas Sergej Kopčak) i zbor koji je uvijek zborovođa Lubomir Mátl. Osječani, željni takvih izvedbi, ispunili su crkvu do posljednjeg sjedala (a uz redovne klupe dodano je i dosta stolica) i nagradili goste dugotrajnim, zaslužnim odobravanjem.

Austrijski kulturni institut u Zagrebu omogućio je Osječanima da 18. ožujka čuju i *Bečke komorne soliste* (Beatrix Dutak-Kessler, Alfred Dutak, Walter Sengstschmid i Wolfgang Kuttner). Program nas je upoznao s francuskim skladateljima s razmeđa baroka i rokoka, poznatim Couperinom i Leclaircom, te danas već pomalo zaboravljenim Blavetom, de Boismortierom, de Hotteterrom i Naudotom, pa je već zbog toga zaslužio priznanje, unatoč činjenici da austrijski solisti nisu među vrhunskima u svojoj zemlji. No, njihov predan rad na njegovanju stare glazbe, te težnja da slušatelje upoznaju s malim glazbenim formama zavrijedili su da ih čujemo, to prije što su osim koncerta za građanstvo dali i posebni za Muzičku omladinu.

Festival tamburaške glazbe Jugoslavije sve više gubi karakter ozbiljne tamburaške priredbe, a sve veća pažnja poklanja se »Zvucima Panonije«, priredbi posljednjeg dana kad se, ponekad čak i besmisleno, pokušava karakterističan zvuk tamburaškog orkestra uskladiti s efemernim težnjama »zabavnjaštva« i tipičnim pjevanjem u kojem vještina služenja mikrofonom nadomještuje prirodno odabrani i školovanjem formirani glas. Ipak, festival ima još uvijek smisla, ponajviše što okuplja i pionirske orkestre, što znači da tamburaštvu ne prijeti odumiranje. Nažalost, forsiranjem »revijalne priredbe« i njenim rastom na uštrb čisto tamburaških nastupa, može se pitati neće li se ti mladi tamburaši, koji se tako zdušno okupljaju, uputiti pogrešnim tragom?

Opera HNK Osijek imala je u tom razdoblju dijele vrlo uspjele premijere: Gotovčeve Jadranske duologije (*Stanac i Dalmaro*) i temeljitu obnovu Donizettijeva *Ljubavnog napitka*. Jadranska duologija vrijedno je i zanimljivo djelo, dobro izvedeno i izvrsno primljeno, pa se unatoč tome ubrzo našla skinuta s repertoara! Dijelom su za to »zaslužni« problemi s pjevačima (gost u Dalmaru), više ipak nerazumijevanje za probleme kazališta u sredini što se i inače nije proslavila stavom prema toj staroj osječkoj umjetničkoj ustanovi (problem zgrade ne samo da se ne rješava nego nema ni izgleda u povoljno rješavanje!). Izvodioci, makar i s malo predstava, ali s uspjelim predstavama, zaslužili su da ostanu zabilježeni: dirigirao je Antun Petrušić, režirala Nada Murat, glavne uloge u *Stancu* tumačili su Velimir Zgrablić, Ljiljana Tudaković, Luciano Manzin, Ferdinand Zovko i Mirko Čagljević, a u *Dalmaru* Štefica Petrušić, gost Šime Mardešić, Branka Galić, Ferdinand Zovko, Velimir Zgrablić i Mirko Čagljević.

Vrlo uspjeti, razigrani i poletni *Ljubavni napitak* dirigirao je i uvijek zbio Željko Miller, uz redateljicu Nadu Murat. Glavne su uloge tumačili Olga Vulić, Luciano Manzin, izvanredni gost Zlatko Foglar, Velimir Zgrablić, uz zbor i skromni balet HNK Osijek.

Krajem ožujka HNK je organiziralo gostovanje *Baleta Narodnoga kazališta Pečuh* iz Mađarske, s *Baletnom večeri* gdje su bile koreografije na glazbu

Bachova dva Brandenburška koncerta, Mahlera i Bartokov *Čudesni mandarin*.

Za *Anale komorne opere i baleta*, koji uspješno traje već 12 godina, Opera HNK Osijeka pripremila je (nekomornog!) Monteverdija, jugoslavensku prai-zvedbu njegovog *Povratka Odiseja u domovinu*. Uspjela predstava realizirana je s ključnim ulogama dodijeljenim gostima, pa se možda zbog toga, a možda i iz drugih razloga, kasnije više i ne izvodi.

A. R.

VARAŽDINSKE BAROKNE VEČERI

XI. varaždinske barokne večeri od 25. 9. do 5. 10. 1981. pod pokroviteljstvom OKSSRNH i u organizaciji SIZ-a kulture završile su u duhu proslava 800. obljetnice pismenog spomena grada kao i 40. godišnjice revolucije. Započele su VBV svečanim otvaranjem izložbi »Varaždin i pisana riječ 1181—1981.« i »Crteži škole Lypold«, kao i baroknom glazbom u izvedbi dječjih i amaterskih zborova: J. S. Bach: *Suscepit Israel/Magnificat D-dur OS* »I. L. Ribar«, dirigent Đurđica Roška — Varaždin; *La violetta i Chi la Gagliarda*, Dječ. zbor OS Koprivnica, dirigent Marija Jurašin; J. S. Bach: iz kantate *O selu*, Dječ. zbor OS »B. Plazzeriano« — Varaždin, dirigent S. Mikac; J. Bajamonti: *Kyrie Dječ.* i Muški zbor zanatlija Varaždin, dirigent S. Mikac; T. Cecchini: *Laudate Dominum* i V. Jelić *Cantemus Dominum* Mješ. zbor »Sloboda-VIS« — Varaždin, dirigent Đurđica Roška; I. Lukačić: *Canite et psallite*, Pjev. zbor iz Čakovca, dirigent D. Simunković; L. Ebner: *Četiri himne*, Mješ. zbor »V. Jurec-Varteks« — Varaždin, dirigent B. Spevec; I. Šibenčanin: *Lauda Jerusalem Dominum*, Mješ. zbor »Ivanec«, dirigent M. Vidoni. Obrade su ovih skladbi od D. Plamenca, L. Županovića, B. Bujića, L. Šabana, a solisti su bili: D. Hreljanović, M. Klasić, Ž. Puškarić, I. Pincetić, M. Vlahović, B. Pogrmilović, dok je uz orgulje bio Z. Kuščer.

Varaždin 1181 1981

Koncert zagrebačke filharmonije i zbor »I. G. Kovačić« iz Zagreba izveli su *Mesiju* G. F. Händla s izvrsnim solistima: Edith Wiens, sopran, Ruža Pospis-Baldani, mezzosopran, Karl Markus, tenor, Gerald Schramm, bas, pod sigurnom rukom maestra V. Kranjčevića u prenatrpanoj Isusovačkoj crkvi. Simfoničari i mješ. zbor RTZ s dirigentom Urošem Lajovicem izvodili su: A. Sorkočević: *Dixit Dominus*, solisti D. Hreljanović i M. Živković; A. Vivaldi: *Koncert za fagot i gudače u c-molu*, solist Rudolf Klepač, kao i *Koncert za dvije trube i gudače u C-duru*, solisti Anton Grčar i Stanko Arnold, te prai-zvedbu *Bečke mise*. J. Krsnik-Dolara. U koncertnoj dvorani NK »A. Cesa-vec« izveden je koncert žen. zbora Muzičke škole i Festivalnog orkestra pod rukovodstvom Vladimira Ščedrova: A. Ivančić: *Simfoniya u C*, F. Couperin: *Pièces en Concert*, solist Igor Ščedrov, violončelo i A. Scarlatti: *Stabat mater* sa solistima N. Puttar-Gold i Branka Beretovac. Händlovih *Sedam sonata za violinu, čembalo i Basso continuo* izveli su Josip Klima, Jurica Murai i Bojan Lhotka. U istoj dvorani izveden je i koncert čembalistice Olivere Đurđević iz Beograda s djelima sedmorice engleskih kompozitora kao i Händlova: *Suita br. 12.* i Bachov *Preludij i fuga*. U prepunome kazalištu »A. Cesa-vec« izvedena je barokna opera Ch. W. Glucka *Orfej i Euridika* — HNK Zagreb u redateljskoj i dirigentskoj koncepciji Lovre Matačića kao i solista: Ruža Pospis-Baldani, Vlatka

Oršanić i Branka Beretovac. Na dva koncerta Zagrebačkih solista izvedeni su *Branderburški koncerti* J. S. Bacha sa solistima: I. Grafenauer, R. Pok, flaute, S. Dokuzov, M. Požgaj, G. Draušnik, oboe, J. Prašnikar, V. Trampuš, rogovi, i A. Grčar, truba, te Ž. Klepač, fagot. S Molièrovom »Školom za žene« završene su ovogodišnje VBV.

Više puta isticana specifičnost VBV ove je godine smišljeno proširena i proslavom 800. obljetnice grada sa Znanstvenim skupom, koji je Odbor za proslavu organizirao sa JAZU iz Zagreba. Posebnu edukativnu vrijednost predstavljaju dječji ansambli i amaterski ansambli odraslih, kao i povijesno-istraživački doprinos muzikologa iz čitave naše zemlje.

Marijan ZUBER

SPLITSKA KONCERTNA SEZONA 1981.

Nakon dviju sezona, održanih u »podstanarstvu«, u neprikladnim i uglavnom neakustičnim prostorijama (sezona 1978/79. u depadansij Doma JNA, a 1980. u kongresnoj dvorani hotela »Marjan«), »Dalmacijakonzert« — glavni organizator splitskog koncertnog života — uspjela je u nastojanju da obnova njezine dvorane na Trgu Republike bude konačno završena u siječnju 1981., iako, nažalost, ne i u potpunosti dovršena. Naime, ubrzo nakon svečanog otvorenja i prvih koncerata pokazalo se da je zvučna izolacija greškom izvođača loše prevedena, što remeti normalno odvijanje i doživljavanje glazbenih priredaba, osobito onih suptilnijeg značaja. Međutim, postoji nada da će izvođači radova naknadnom intervencijom ukloniti taj vrlo ozbiljni nedostatak i tako omogućiti normalnu koncertnu djelatnost u dvorani, koja je nakon obnove dobila još jednu namjenu: da bude pozornica komornih kazališnih predstava novoosnovanog »Teatra na Prokurativama« splitskog »Dalmacijakonzerta«. (Uputno je usputno upitati: zašto baš »teatar« i k tomu još »na Prokurativama«, kad znamo, da je pojam »prokurativa« vezan uz autonomnašku politiku prošlostoljetnog gradonačelnika dr. Antonija Bajamontija?).

Povratak u svoje prostorije »Dalmacijakonzert« je očito želio obilježiti na poseban način, organizirajući po broju (35 koncerata) i raznovrsnosti priredaba dosad najbogatiju splitsku koncertnu sezonu, koja je počela u siječnju 1981. najprije sa dva koncerta iz »Ciklusa mladih«, održanim u dvorani glazbene škole, a zatim je od 21. do 24. siječnja, u okviru svečanog otvorenja obnovljene dvorane, slijedio niz od tri koncerta splitskih glazbenika i ansambala (*Ivan Borčić*, klarinet; *Ranka Cuzzi*, glasovir; *Ana Domančić*, flauta; *Olga Račić*, glasovir; *Splitski gudački kvartet* i *Komorni orkestar* splitskoga Hrvatskoga narodnog kazališta), posvećenih prvenstveno stvaralaštvu hrvatskih skladatelja, što je, nesumnjivo, vrlo pohvalno i simpatično. Nakon toga počela je redovita koncertna sezona, koja se ove godine odvijala u tri ciklusa: *Internacionalni majstorski ciklus*, *Chopinov ciklus* i *Ciklus mladih*, čime je ukinuta ranija »slovcana« podjela na cikluse A, B i C.

U okviru »Internacionalnog majstorskog ciklusa« od 26. siječnja do 18. svibnja, kad je i zatvorena koncertna sezona 1981., nastupili su ovi solisti i ansambli: *Angela Aloj*, glasovir; *Marijan Jerbić* i *Tanja Andrejić*, violončelo; *Jurica Murai*, glasovir; *Igor Poljakovski*, violina, i *Olga Račić*, glasovir; *John Lill*, glasovir; *Ernesto Bitetti*, gitara; *Irena Grafenauer*, flauta; *Mihail Pletnjov*, glasovir; *Tonko Ninić*, violina i *Darko Petrinjak*, gitara; *Aaron Rosand*, violin, i *Geir Henning-Braaten*, glasovir; *Heinrich Schiff*, violončelo i *Act Bertonecelj*, glasovir, te *Ansambli solista orkestra Boljšoj Teatra*.

* Budući da sam u sezonama 1978/79. i 1980. u više navrata dugotrajnije izbjivao iz Splita, nisam mogao redovito pratiti splitsku koncertnu djelatnost, te se stoga u »Sv. Cecilija« nisam ni javljao uobičajenim osvrtima.